

PROGRAM
PREGĂTIRE EXAMEN LICENȚĂ
Studenti ZI și ID, 2024

DATA	TEMA
04 Octombrie 2024 18:00-19:00 Online	1. Autoritatea Sfintei Scripturi. 2. Doctrina despre Dumnezeu în Sfânta Scriptură și în Teologie. 3. Doctrina despre Sfânta Treime reflectată în Biblie și în istoria creștinismului. Conf.univ.dr. Octavian Baban

1.Natura unui eseu / studiu teologic

Teologia are o natură exploratoare, și oferă loc destul și pentru cunoaștere precisă și pentru expunere creativă. Aceasta înseamnă că, pe lângă structuri și date cunoscute – și recunoscute, pot apare mereu abordări noi și criterii noi de clasificare și prezentare. De aceea, nu există un răspuns perfect – de învățat pe dinafară, pentru examenul final, dar există mai multe răspunsuri posibile, care pot lua nota 10, dacă sunt bine informate (biblic, teologic, istoric), bine structurate, bine aplicate (aplicații contemporane), bine prezentate (stil fluent, literat, corect gramatical, cu vocabular adecvat).

2.Cum se pregătește un examen de licență

De aceea, iată parametrii urmăriți în notare:

Înțelegerea titlului și subiectului eseului: faceți o schema, structura, aveți în vedere doi-trei teologi, pareri, citate... 10 min

Compunerea argumentului (structura, cunoaștere, coerență, referințe, clasificări),

Conținutul sau specificul biblic (citate semnificative),

Aplicații practice,

Stil literar și claritate.

Ce dovedești la examenul scris:

Orientare pe subiect,

Capacitate de a structura ideile,

referințe corespunzătoare (cunoaștere),

creativitate (conexiuni, structuri, evaluări)

coerență (prezentare logică)

completitudine.

Integrare bună în timpul alocat.

Autori importanți de teologie sistematică, traduși în limba română:

M.J. Erickson, W. Grudem, H.C. Thiessen,

W. Grudem, *Teologie Sistematică, Introducere în doctrinele biblice*, Oradea: Facia, 2023 (editia 1: 1vol, editia 2: vol. 1+2).

H.C. Thiessen, *Prelegeri de Teologie Sistematică*, rev. V.D. Doerksen, SMR: 1986 (Lectures in Systematic Theology, Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1979).

M. J. Erickson, *Teologie Crestină*, vols. 1-3, E. Jorj (trad.), Oradea: Cartea Crestină, 1998.

Cărți de Istorie

Cairns, Earle E., *Creștinismul de-a lungul secolelor, o istorie a Bisericii creștine* (Oradea: Societatea Misionară Română, 1992), paginile 1-201.

Comby, Jean, *Să citim istoria Bisericii* (vol.1, București: Editura Arhiepiscopiei Romano- Catolice de București, 1999), paginile 1-120

I.Bunaciu și O. Bunaciu, *Istoria răspândirii credinței baptiste*. București: Editura Universității din București, 1997.

O. Bunaciu, *Creștinii baptiști – Începuturi, dezvoltare și răspândire*. București: Credis, 2006.

A. Popovici, *Istoria baptiștilor din România 1856-1989*, ediție revizuită. Oradea: Făcia, 2007.

M. Ciuca, *Istoria Baptiștilor. Pionierii*, vol. 1-3, Oradea: Casa Cărții, 2023.

Două exemple de structurare a subiectelor de examen:

1. Autoritatea Sfintei Scripturi.

Cuvântul lui Dumnezeu

Scriptura: Cuvântul scris al lui Dumnezeu și cuvintele inspirate de Dumnezeu

Inspirația de către Dumnezeu. Inspirație către oameni și într-o cultură.

Asumarea de către Dumnezeu. Sprijinirea cu putere și confirmarea mesajului

Iluminarea de către Dumnezeu. Iluminarea în studiu și părtășie.

Grudem:

Partea 1. Doctrina despre Cuvântul lui Dumnezeu

C2. Cuvântul lui Dumnezeu: diferite forme de manifestare

C3. Canonul Scripturilor

C4. Autoritatea (1.a)

A. Toate cuvintele din Scriptură sunt Cuvântul lui Dumnezeu.

Aceasta afirmă Biblia

Noi suntem convinși de această afirmație pe măsură ce citim și trăim Biblia

Alte dovezi sunt interesante, dar nu finale

Biblia se auto-confirmă istoric, psihologic, predictiv.

Unele din aceste argument pot avea aparența superficial a circularității (Cuvântul este al lui Dumnezeu pentru că în el se afirmă că el este al lui Dumnezeu).

A citi cuvântul lui Dumnezeu, nu implică faptul că Dumnezeu l-a dictat.

B. Necredința și neascultarea de Cuvânt, înseamnă neascultare de Dumnezeu

C5. Ineranța (1.b)

C6. Claritatea (2)

C7. Necesitatea (3)

C8. Suficiența

2. Doctrina despre Dumnezeu în Sfânta Scriptură și în Teologie.

A. În Sfânta Scriptură:

Existența lui Dumnezeu

Unicitatea și supremația lui Dumnezeu

Triunitatea lui Dumnezeu

B. În teologie:

Cunoașterea lui Dumnezeu

Atributele lui Dumnezeu: comunicabile (transmisibile) și
incomunicabile (netransmisibile)

Decretele lui Dumnezeu

Acțiunile lui Dumnezeu

3. Doctrina despre Sfânta Treime reflectată în Biblie și în istoria creștinismului.

1. Indirect sau implicit prezentă în VT

2. Direct, sau implicit, sau pe bucati proclamată în NT (Ioan: Tatăl și Fiul, Fiul și Duhul, Tatăl și Duhul; Matei: Sf. Treime, Pavel: Sf. Treime, Luca-Fapte: Tatăl, Fiul și Duhul, cf. Fapte 2, etc.)

Concret și intenționat declarată în Crezuri și de Părinții Bisericii (părinții capadocieni: Vasile cel Mare, Grigore din Nazianz, Grigore din Nyssa, Marius Victorinus, etc.).

Menționată, dar neînțeleasă în ereziile din Biserica primară:

Docetism, Hristos a părut să fie om, dar era numai divin

Ebionism, Hristos părea să fie și divin, dar era numai om,

Arianism, Hristos era om și era cu totul deosebit – primul din creație, dar nu era divin
Apolinarism, Hristos nu a avut suflet omenesc, a fost Logos-ul divin, venit în trup
Monoarchianism, Isus a devenit Mesia – Hristos la botez, fiind confirmat de Dumnezeu
Sabelianism, Dumnezeu este doar unul, dar a avut trei roluri diferite (modalism)
Nestorianism, Logos-ul divin a invadat persoana lui Isus, și l-a făcut purtător de Dumnezeu
Eutichianism, Natura umană a lui Isus a fost absorbită de persoana Logosului divin
Monofizitism, Hristos a avut o singură natură, nu una divină și una umană
Monotelism, Hristos a avut o singură voință, anume voința divină, nu și o voință umană

Bogomilii – sectă pre-reformată, balcanică, cu teologie dualistă, netrinitară

Unitarienii – sectă reformată, în Elveția și Transilvania, acum în USA, netrinitară

Martorii lui Iehova – sectă de inspirație creștină, netrinitară.

Texte scripturale importante:

Unitatea lui Dumnezeu (VT și NT)

Triunitatea lui Dumnezeu (VT? Și NT)

Divinitatea Tatălui

Divinitatea Fiului

Divinitatea Duhului Sfânt

3. Cum se scrie o teză de licență

O lucrare de licență dovedește că în cei patru ani de studiu

1. Ai învățat să identifici și să propui o temă importantă teologic și practic (pastoral),
2. Ai învățat să citești, să faci rezumate, să structurezi
3. Ai învățat să prezinți un argument logic
4. Ai învățat să te bazezi pe citate și poziții teologice relevante
5. Ai învățat să recunoști sursele atent și să nu plagiezi,
6. Ai învățat să tragi concluzii în mod sintetic
7. Ai învățat să faci o bibliografie relevantă

O lucrare de licență se întocmește sub îndrumarea unui îndrumător de licență.

Cu dânsul ții mereu legătura, decideți împreună structura, el îți citește paginile și capitolele, le comentează, corectează și sugerează modificări, completări, moduri de prezentare și dezbattere.

În final, îndrumătorul de licență oferă o notă orientativă comisiei de examinare.

Îndrumătorul trebuie să fie specialist în domeniul de cercetare propus, să poată sfătui și direcționa studentul. El trebuie informat, respectat, citat, dacă are lucrări relevante pe subiect. Este un fel de mentorare.

Lucrarea de licență trebuie să aibă un calendar:

1. Propunerea subiectului, noiembrie - decembrie
2. O structură de început, decembrie-ianuarie
3. Primele pagini scrise: concluziile, apoi introducerea (ianuarie – februarie)
4. O perioadă de cercetare (decembrie – martie)
5. O perioadă de scriere a capitolelor (februarie - martie – aprilie)
6. O perioadă de revizuire, corectare completare (aprilie – mai)
7. Finalizare și predare (mai – iunie).